

El castell



Núm.

3

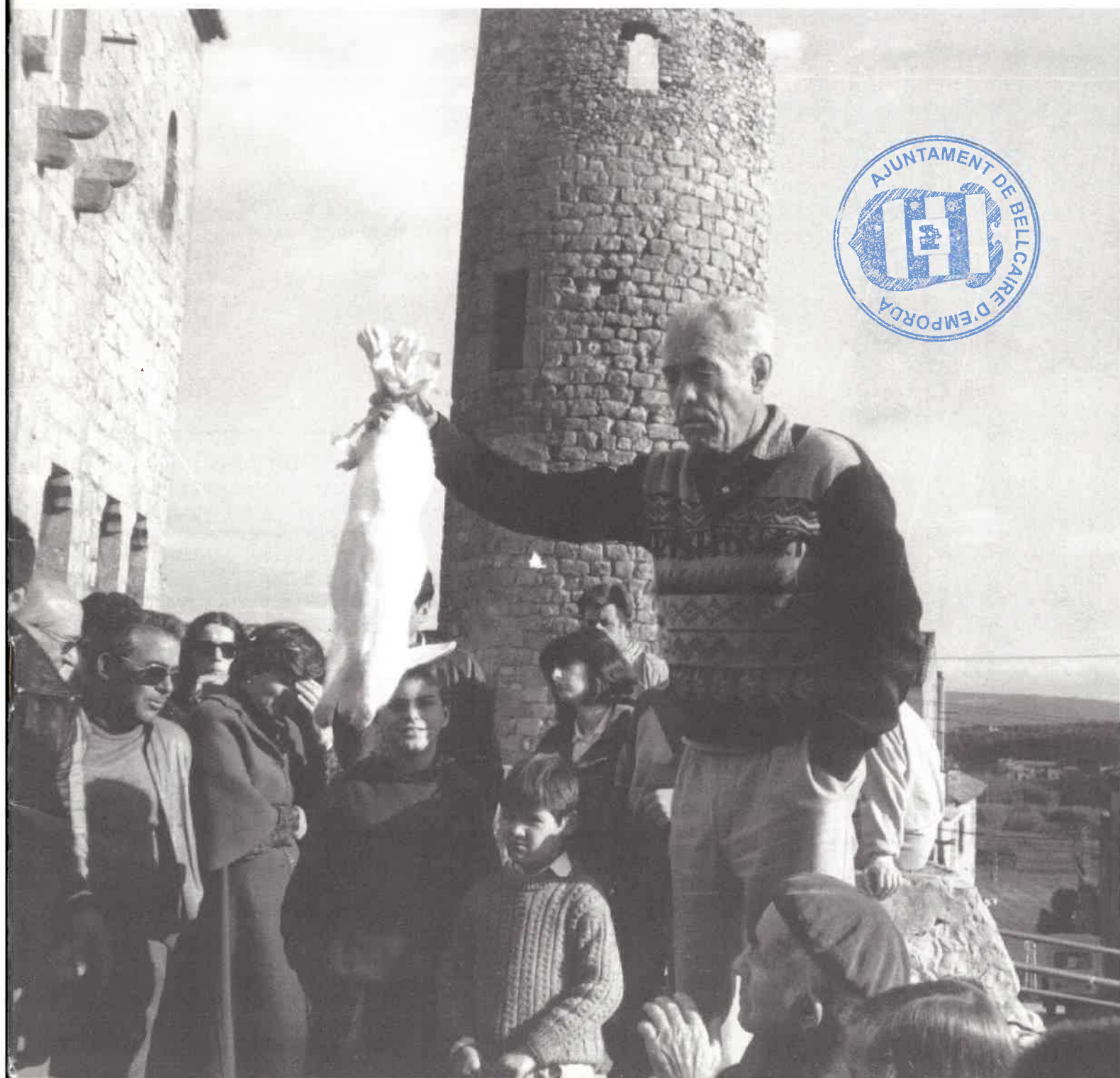
Revista de Bellcaire d'Empordà

Desembre

1996

200
pessetes

L'Encant de les Ànimes



Serveis

Serveis i telèfons d'interès

Ajuntament	788105
Rectoria	788201
Escola pública El Rajaret	788035
Local social	788491
Farmàcia	788471
Consultori mèdic	765005
Urgències (l'Escala)	770141/908 094333
Bombers	085
Guàrdia Civil (Torroella)	748333

Horaris consultori mèdic

Dilluns, a les 9 del matí	Dra. Pérez
Dimarts, a les 12 del migdia	Dr. Camps
Dimecres, a 2/4 de 5 de la tarda	Dr. Camps
Dijous, a les 12 del migdia	Dr. Camps
Divendres, a les 9 del matí	Dra. Sala
Dimecres, a 2/4 de 5 de la tarda	Practicant

Missa

Diumenge a les 12 del migdia

Horaris Sarfa

Línia Figueres - Palafrugell / Sant Feliu de Guíxols
7h20' / 11h05' / 13h35' (dissabtes, diumenges i festius) /
14h35' / 19h05'

Línia Sant Feliu de Guíxols / Palafrugell - Figueres
7h55' / 12h25' (feiners de dll. a dv.) / 14h55' / 18h40'

Festes i tradicions locals

Bandera de Catalunya	Divendres Sant
Marxa popular del Xino-xano	Dilluns de Pasqua
Festa de la Divina Pastora	Dues setmanes després de Pasqua
Festa Major	29 i 30 d'agost
Dinar de Germanor	11 de Setembre
Encant de les Ànimes	Diumenge abans de Nadal

Índex

- Editorial	Pàg. 3
- Paraula d'alcalde/cartes	Pàg. 4
- L'encant de les ànimes	Pàg. 5
- Informació municipal	Pàg. 8
- Entrevista: Eduard Torrent	Pàg. 10
- Activitats	Pàg. 12
- Parròquia	Pàg. 17
- Escola	Pàg. 18
- Història: Salamanca? O Sevilla?	Pàg. 19
- Bandera de Catalunya	Pàg. 21
- Club de Futbol Belcaire	Pàg. 22

Edita: Ajuntament de Belcaire d'Empordà.

Consell de Redacció: Jaume Aupí, Maria-Carme Barceló, Josep Bellapart, Abel Font, Joan Font, Jaume Hugas, Eduard Torrent.

Elabora: JJ Comunicació.

Imprimeix: Palahí Arts Gràfiques, S.C.

Dipòsit legal: GI - 442 - 96

Portada: En Martí Teixidor fent l'Encant de les Ànimes l'any 1986. Foto: Pep Collell - El Punt

Fe d'errades:

A la plana de l'alcalde del número passat, on deia «el primer concert estricte de la Coral de Belcaire», havia de dir «la primera festa de la música al nostre poble». I on deia «la família Salleres», havia de dir «la família Isern».

L'article «Defuncions al nostre poble a l'últim quart del segle XIX», que va aparèixer sense signatura, va ser escrit per Jaume Hugas.



**LOCAL
SOCIAL**

ENTREPANS
TAPES variades

Ctra. Albons, s. n.

Tel. 78 84 91

17141 BELLCAIRE d'Empordà (Girona)



Amb el tercer número de «El Castell», encetem les diades nadalenques i arribem al punt i final d'aquest 1996. Com és habitual, en aquestes diades s'imposa una reflexió. S'imposa una mirada enrere. Però no pas amb nostàlgia ni amb ànim de quedar-nos on som. En tot cas, aquesta mirada enrere ha de servir per fer-nos conscients de tots els errors comesos i de tots els encerts guanyats. Potser així començarem el 1997 amb uns objectius més definits i amb l'experiència ben apresada per no tornar a recórrer un camí fet i poder obrir nous horitzons.

Pel que respecta a «El Castell», aquest 1996 ha estat un punt de partida, ha estat una naixença feliç. Hem obert les portes de bat a bat a la població i hem convidat a tothom a dir-hi la seva. Hem fet dos homenatges ben merescuts: el primer a l'Esteve Albert i a «Bandera de Catalunya», l'obra que ens va possibilitar conèixer-lo; i el segon, al futbol base del CF Bellcaire, que ha aconseguit complir el seu primer quart de segle d'existència.

Estem a les portes del segon any d'existència i ens hem de plantejar cap on volem anar. S'han posat els fonaments i s'ha començat a traçar un camí. Però malament aniríem si pensàvem que ja ho tenim tot fet, que ja tenim el castell fet i ens podem relaxar mirant-lo. Tot al contrari: potser el tenim construït, però ara el que hem d'intentar és omplir-lo de contingut i fer que els seus hostes, és a dir els lectors, s'hi trobin com a casa. Per això falta acabar de completar la comunicació entre l'equip que ha exercit d'arquitecte i de paletes, i els que han de ser els seus hostes habituals.

Per això llancem des d'aquesta editorial una invitació oficial a visitar el castell, a escriure sobre el seu entorn. En definitiva, volem que vosaltres, hostes-lectors, entreu a «El Castell» com si fos el menjador de casa.

Aquests són els desitjos i reptes més sincers d'aquest jove castell que, des del seu tercer número, planteja a tot el poble de Bellcaire. Uns desitjos que esperem que de mica en mica, pedra a pedra, es vagin complint amb el temps.

Molt bon Nadal i que el 1996 que acabem ens hagi servit per donar-nos la força suficient per enfilegar un 1997 farcit de bones notícies per a tots plegats!!!



Benvolguts bellcairencs i bellcairenques,

Amb «El Castell» de Nadal, tornem a obrir una plana d'informació amb el missatge habitual -però no per això menys sincer- d'il·lusió, amor i fraternitat entre totes les cases i veïns del poble. Les diades de Nadal tenen un sentiment especial, més si ho fem recordant la nostra tradició de l'Encant de les Ànimes, que tan antiga és a la nostra població i de la qual trobareu una informació ben completa en aquest número.

D'altra banda, pel que fa a fets transcendents dels darrers mesos al poble, us destacaria el desplegament dels Mossos d'Esquadra. El primer cap de setmana de novembre es van inaugurar les comissaries de la Bisbal i de Sant Feliu de Guíxols i aquell mateix cap de setmana vam poder veure la primera patrulla a Bellcaire. Cal considerar molt

important i rellevant que finalment s'hagi desplegat a la nostra zona la «nostra policia», tot i que amb la Guàrdia Civil, que ara quedarà limitada a les competències de trànsit i contraban, sempre hi ha hagut molt bona relació. L'Ajuntament de Bellcaire està contentíssim del servei de la Guàrdia Civil i cal desitjar que amb els Mossos d'Esquadra el servei no sigui inferior al que ens va oferir la Guàrdia Civil.

I desitjant que aquestes diades nadalenques siguin ben profitoses per a tots els veïns, no podria cloure aquesta nota sense desitjar-vos un molt bon Nadal i un any 1997 tant o més profitós que aquest 1996 que estem a punt de cloure.

Joaquim Vilanova, alcalde

Cartes de lectors

Cal que sigui així?

Un bon dia m'hi vaig deixar caure. Hi havia cases grans i petites, cotxes al carrer i poca gent passejant-hi. Era bonic. En coneixia alguna cosa, però n'entenia ben poc. Per entendre-ho has de ser-ne! -em deien-. Com a pertot arreu -pensava-. Però em va fer reflexionar.

La gent és d'aquí i es nota. Es palpa un orgull que em produeix una sensació soporífera. Es palpa que la gent n'és perquè s'ho coneix, perquè hi ha passat fets, perquè ha fet que hi passessin. Ho viu i hi ha viscut.

El gran misteri és saber què crea aquests llaços tan forts, els que van nuant i teixint aquest orgull, tan palpable entre l'espai i entre la gent. Sense dubtar-ne em responc: sentiments. Forts, molt forts i variables, des d'una estimació engegadora a un odi brutal, passant per tants altres.

Espais i gent, els de tothom i els de casa: sentiments i més sentiments. Què els crea? Viure-hi: créixer-hi, sentir-s'hi acollit, manifestar-s'hi, aprendre-hi... I malviure-hi: sentir-s'hi rebutjat, incompès, criticat, apartat, viure-hi hipocresia.

Quanta gent en fuig i quanta s'hi queda acollida per aquest aiguabarreig d'emocions!

Per petit que sigui aquí val tot. Jocs radicals, jocs costumbristes, jocs de sempre, jocs infantils, jocs adolescents, jocs de taula... El joc pel fet de ser-hi, l'entreteniment pur de la quotidianitat. Cadascú tria i aquesta tria cal que sigui conscient. Amb els seus avantatges i inconvenients.

Els sentiments rebroten. La tria no agrada. O simplement agrada. Tot queda, no obstant això, amagat rere el dia a dia del pas del temps.

La darrera pregunta no em correspon a mi respondre-la, però me la faig, com molta gent se la deu fer: cal que sigui així? I la deixo anar amb la seguretat punyent del qui només passava per aquí.

Des del castell (del Montgrí)

La plaça del Castell

Fa anys que conec Bellcaire i he vist la plaça com era abans i com és ara. Ja sé que és un tema que en el seu moment va portar molta polèmica i tot plegat va quedar en res. No havia vist Bandera de Catalunya des que s'ha «inventat» aquest fossar per a mi tan horrible, totalment innecessari i històricament no sé si massa fidel.

La primera vegada que vaig veure Bandera de Catalunya deuria ser el primer o segon any de la representació. L'escenari en el que es desenvolupava l'obra el vaig trobar fantàstic, adequat. També recordo haver assistit a alguna cantada d'havaneres. Enguany vaig tornar assistir a la representació de Bandera de Catalunya i la veritat és que admiro els artistes perquè són capaços d'actuar amb aquella passarel·la que en res ajuda a l'espectacle. I sort que s'ha pogut tapar una part del fossar. La paret que aguanta la passarel·la i dona a la plaça molesta a actors i espectadors i dificulta enormement el moviment dels artistes, que tot sigui dit s'han superat moltíssim amb els anys, fins a manifestar-se com a autèntics professionals.

Em pregunto: a la gent de Bellcaire els agrada la plaça amb el fossar i la passarel·la? Si és que sí, no dic res, la voluntat popular està per damunt de tot. Però si és que no, com em penso, no hi hauria possibilitats de reconsiderar l'obra i almenys tapar una part del fossar per tornar fer escales i fer desaparèixer al mateix temps el pont? I per què no es fa un referèndum, em pregunto. Ja sé que estem en temps de vaques flagues -els calers que es van gastar abans alegrement es podien haver guardat- però tampoc costaria tant refer una part i tornar a la plaça aquella magestuositat que tenia abans. És una opinió molt particular meua i no sé si hi ha altra gent que la comparteix. En tot cas se'n podria parlar. Per cert, felicitats per la revista, la considero una eina indispensable perquè tothom estigui informat i un bon mitjà cultural.

Francesc Ribes



Per Nadal, a Bellcaire encantem les ànimes



En Joan Font i en Josep Bellapart han agafat el relleu a en Martí "Feliu".

Quan un foraster arriba a Bellcaire pels volts de les diades nadalenques i algun veí despistat, amb tota la bona intenció del món, el convida a l'encant de les ànimes, la reacció més normal del foraster és llançar un crit de sorpresa. Què vol dir encantar les ànimes? Bellcaire és un poble de

bruixots? És que es combinen ciències parapsicològiques i tot el poble ho porta tan bé que tothom n'està orgullós i, lluny de mantenir-ho com un gran secret, ho esbomben als quatre vents?

Res més allunyat de la veritat: l'encant de les ànimes és el nom amb què tothom coneix la subhas-

ta de productes del camp que, des de temps immemorials, se celebra al nostre poble cada darrer diumenge abans de Nadal. Paneres de torrons, manats d'allis, caixes de patates, alguna ampolla de vi de la bóta del racó, una bossada de fruita, ous, embotits, fruits secs, conills, pollastres,

JOAQUIM PUIG GIBERT



Ctra. l'Escala, km. 2,9
Tel. (972) 78 81 47
17141 BELLCAIRE

felgers

**RENOVACIÓ I DECORACIÓ D'ESTABLIMENTS
CONSULTING D'OBRES**

Closa del Llop 31
Apartat de Correus 24
L'ESCALA

Tel. 77 02 66



ànecs, coloms... De tot això i encara més, se'n pot trobar pel mòdic preu que permetin els assistents a l'encant, ja que si el veí del darrere teu s'enamora del mateix lot que tu, vas ben llest! El preu començarà a pujar fins que un dels dos es doni per vençut i el subhastador llanci el definitiu «A les tres».

Segons la tradició, l'Encant de les Ànimes se celebrava antigament per recollir fons per pagar el predicador que venia cada any en temps de Quaresma. La gent gran recorda aquelles xerrades que es feien des de la trona de l'església parroquial i, on més d'un, hi havia fet una bona badallada, ja que no tothom hi anava de bona gana. I d'altra banda, no era gaire ben vist quedar-se a casa.

El predicador, que cada any venia de fora, es quedava a dormir a Belcaire i els diners recollits el dia de l'Encant de les Ànimes servien per pagar les despeses de manutenció i allotjament del predicador.

I com passa amb el pas del temps, el nostre encant -no el personal, el de les ànimes- ja no és el mitjà per poder sufragar les despeses del predicador. Ara, tots els

diners recollits amb la subhasta dels diferents productes del camp serveixen per les reformes o treballs més urgents de la parròquia.

Per preparar l'encant, pràcticament no cal ni anunciar-ho. En tot cas, sí que es fa saber uns dies abans durant la missa del diumenge. Automàticament, la vox populi fa la seva tasca i el dia indicat -aquest any serà el diumenge 22 de desembre-, pocs minuts abans de la missa es comencen a veure els primers lots i els primers curiosos analitzant els productes més atractius.

De tota manera, el caliu es crea en el moment que el mossèn acompanya els feligresos i tothom surt de l'església. Els diferents productes per subhastar ja es troben tots exposats davant la portalada del temple parroquial i els curiosos, amb les butxaques ben plenes de diners, van marcant una mitja rotllana intentant veure tots i cadascun dels lots.

L'Encant està a punt de començar i el subhastador licita sobre el replà que forma l'antiga muralla del castell i llança la frase màgica: «Qui en dóna més?»

Automàticament, com per art d'encanteri, la maquinària es posa

en funcionament i s'inicia una estona en què tots els lots que generosament han portat els feligresos i veïns del poble aniran trobant propietari mitjantçant subhasta. Sempre hi ha qui marxa cap a casa carregat de tot tipus de productes, tot i que també sempre hi ha el curios que licita sense estar gaire convençut que es vol quedar allò que estan subhastant. Amb aquesta tàctica pot provocar que el veí hagi de pagar un preu més elevat del que normalment hauria valgut aquell lot. També li pot passar que el veí se'n cansi i no vulgui licitar més i aleshores li caigui al damunt la frase «A les tres!» i s'hagi de quedar amb el paquet sense tenir la intenció inicial de quedar-se'l.

Un dels principals atractius de l'Encant sempre ha estat el subhastador. Actualment aquesta feina la fan entre en Josep Bellapart i en Joan Font. De la gràcia i picardia que tingui aquest personatge dependrà en bona part que al final els ingressos siguin més o menys elevats.

De tota manera, l'«encantador» per excel·lència va ser en Martí Teixidor, conegut com en «Martí Feliu». La manera de fer

Merceria Font

C/del Molí
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

INSTAL·LACIONS I
ELECTRODOMÈSTICS



ALSINA

c/ Esteve Baguer, 8
tel. 78 81 58
BELLCAIRE D'EMPORDÀ





Un sac d'ametlles. Qui en dóna més?

Foto: J. Vilanova

d'en Martí va ser excepcional, entre altres coses pels anys que ho havia fet. Poca gent recorda ja qui era l'encantador abans d'ell, si bé sembla ser que venia de família i que el seu pare també havia exercit aquesta tasca.

En Martí dominava l'escena. Mai no li faltava el porró de xarel·lo i el vocabulari encara

avui utilitzat està especialment marcat per la seva manera de fer.

Un record especial es mereix aquest personatge de la vida bellcairenca, el qual, d'altra banda, va ser el campaner oficial durant tota la seva vida. A part de tenir una desimboltura forjada al llarg dels anys, en Martí era un personatge popular, rialler i bromista

conegut i estimat per tothom. Qui no recorda versos de conversa de cafè que sempre tenia als llavis com: «Si tu et dius vi / jo em dic Martí. / Si tu ets «locu» / jo et faré baixar un «pocu». / Beu, Martí verru / que res et costa.» ■

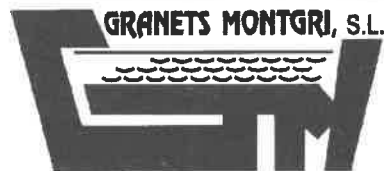
Abel Font

SERVEI GRUA

TALLER MECÀNIC

JOAN FONT

tel. 78 81 35
BELLCAIRE D'EMPORDÀ



**PISCINES - MANTENIMENTS
MOBILIARI JARDÍ**

Tel. i Fax: 78 85 40

Ctra. Torroella Montgrí a l'Escala (al costat gasolinera)
17141-Bellcaire d'Empordà



Recull dels principals acords dels plens municipals de l'Ajuntament de Bellcaire dels mesos de juliol a octubre

Ple ordinari de juliol

Es demana al Servei de Carreteres de la Generalitat que es traci línia contínua en tot el tram de nucli urbà del poble, des del revolt d'entrada venint de Torroella, fins al trencant de Sobrestany.

Mes d'agost

No hi va haver ple. Era el primer cop que succeïa en els darrers cinc anys, ja que el darrer divendres de mes es va escaure la Festa Major.

Setembre

Es debat en el ple la conveniència o no de fer una consulta popular per acordar les festes locals

(actualment 29 d'agost i 25 de novembre). Fa tres anys ja s'havia fet una consulta popular i es considera oportú tornar-hi, si bé amb algunes modificacions. Aquest any es farà amb una enquesta on constin unes dates tancades i assenyalades. La consulta es farà durant el primer trimestre de l'any, ja que l'ajuntament ha de comunicar-ho abans del mes de setembre.

Padró municipal d'habitants. Es dona coneixement dels resultats de la revisió del padró, que queda amb 487 habitants, dels quals 243 són homes i 244 dones. Bellcaire té 177 habitatges familiars i hi ha 129 cases més de segona residència i buides.

Conveni de col·laboració amb el Consell Comarcal del Baix Empordà per a la prestació de serveis informàtics i telemàtics. Aquest servei es va posar en marxa el dilluns 11 de novembre. Inclou programes de comptabilitat, padró d'habitants, connexió a la xarxa Internet. Aquesta connexió està a la disposició dels veïns que ho desitgin per a estudi o investigació.

L'alcalde destaca en aquest punt l'excel·lent aportació dels veïns mitjançant els sobres i fent front a la despesa extraordinària que es va produir per la contractació de formacions de primera fila, com la Maravella i els Montgrins.

Comptes Festa Major

Despeses (lloguer material, contractacions, dietes músics...)	1.613.180'-
Ingressos (sobres, bar, lloguer taules i cadires...)	1.353.550'-
Aportació municipal.	259.630'-

DESBROSSADORA

JOAQUIM DANÉS I RIERA

NETEJA DE YORERES DE CAMINS,
RECS, MARGES I PARCEL·LES

Carrer Bell-aire, 3
Telèfon: (972) 78 83 68

17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

ESVi
CELLER CANTALLA
VINS I LICORS
BELLCAIRE D'EMPORDÀ



Es fa saber que l'Ajuntament ja ha cobrat la calefacció de les escoles i que la Diputació de Girona ha concedit una subvenció de 200.000'- pessetes per al Futbol Base.

Octubre

S'aprova el projecte de millora del passatge del carrer Orient.

Aprovació del projecte de desguàs final del carrer Major (des del carrer Ponç Hug fins al Pont Morós).

Acord de neteja de la riera de la branca (del pou de captació de l'aigua potable fins al mas Róviras). Uns treballs per als quals s'ha demanat al Departament de Política Territorial de la Genera-

litat i la Junta d'Aigües la subvenció corresponent, un tràmit a vegades molt llarg.

Com a obra important en els darrers mesos, cal destacar que finalment s'ha asfaltat el camí vell d'Ullà, darrera obra del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOISC) del període 1991-1995. ■



Camí d'Ullà pocs dies després de ser asfaltat.

Foto: J. Bellapart

XAVI INVERSIONS, S. L. CONSTRUCCIONS

Carrer del Molí, 54
Tels. 972-78 81 11 i 908-43 37 59
Fax. 972-78 81 11

17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Restaurant

CAN PETIT

Guisats i embotits casolans

c/ del Nord, 2 - tel. 78 84 75
BELLCAIRE D'EMPORDÀ



Eduard Torrent

Àrbitre de la lliga nacional de Divisió d'Honor de Voleibol

Va entrar en el món de l'arbitratge pràcticament empès per la Carme Barceló ara fa deu anys. Any rere any, ha anat cuidant la seva tècnica fins assolir la màxima categoria estatal, Divisió d'Honor. Ha estat present en un bon nombre de competicions internacionals. I compaginant-ho tot amb la seva feina d'advocat i amb el grup de monitors de l'Arxiprestat del Montgrí, Bandera de Catalunya i la seva parella. A part d'àrbitre de Divisió d'Honor, és membre assembleari de la Federació Espanyola de Voleibol i president de la Comissió Tècnica d'Arbitratge i Regles de Joc (CTARJ), com qui diu el col·legi català d'àrbitres.

-Com vas entrar en el món de l'arbitratge?

Jo n'havia estat jugador. Primer a l'escola de Belcaire, més tard a l'institut de Palafrugell i després encara vaig jugar un temps a l'Escala, sempre de la mà de Carme Barceló. Ella va ser també la que em va proposar apuntar-me en un curs d'àrbitres que es va fer a Palafrugell. A partir d'aquest curs, la temporada 85-86 ja vaig ser l'àrbitre que va pitar més partits de Girona, sobretot perquè hi ha molt poca gent disposada a fer-ho. A partir d'aquí, la temporada 91-92 vaig fer el curs d'ascens a Territorial-A. Per aquella època, una altra persona que em va ajudar molt, i que considero com el meu mestre, va ser l'àrbitre internacional argentí Alfredo Esquiaga, amb el qual vaig treballar durant tres anys. A ell li dec que ara sigui on sóc. L'any 93-94 vaig fer l'ascens a divisió nacional i aquesta temporada he entrat a la llista ACEBOL, on consten 26 àrbitres de tot Espanya.

-Quins partits destacaries de la teva carrera arbitral?

Com a més destacats, vaig fer de jutge de línia del partit Espanya-Brasil de seleccions absolutes disputat al pavelló de Fontajau, dins la lliga mundial. També



L'Eduard amb l'equip arbitral moments abans del partit Espanya-Brasil. Foto: C.Barceló

he arbitrat un campionat d'Espanya juvenil a Barcelona, dues fases d'ascens a primera divisió nacional, dos campionats d'Espanya de volei-platja, dos amistosos entre Espanya i Brasil jugats a Mallorca, entre d'altres.

-Què té el voleibol que no tingui el futbol i a la inversa?

Com a tret més destacat, cal esmentar les diferències econòmiques entre un i altre. Pel que fa al nombre de jugadors, a Espanya també hi ha diferències astronòmiques: aquí el voleibol és

l'últim de la fila, tot i que s'està popularitzant bastant gràcies a la modalitat de volei-platja, mentre que a nivell mundial és el primer esport en nombre de jugadors federats. En el desenvolupament del joc, cal dir que és un joc molt noble, sense contacte físic, i això facilita la tasca dels àrbitres. D'altra banda, el públic és quasi inexistent, a diferència de les entrades massives que enregistren els camps de futbol. L'altre dia, en un partit de Divisió d'Honor a Madrid, hi havia escassament un centenar de persones.



Eduard Torrent

-Dins el món de l'arbitratge, t'hi veuries, arbitrant un partit de futbol?

Possiblement, no. No precisament pels crits, insults i enrenou que hi ha en un camp de futbol, sinó perquè considero que el voleibol es juga amb una cavallerositat que no existeix en el futbol. En aquest darrer s'hi barregen massa coses.

-Recordes alguna anècdota de tots aquests anys d'arbitratge?

Podria ser curiós el dia que en un partit on jo feia de jutge de línia, un jugador de pista, mentre intentava salvar una pilota al límit de les seves possibilitats, va xocar contra un meu company i van caure tots dos per terra. Afortunadament, cap dels dos no es va fer mal.

-Com veus el futur del volei català?

Crec que s'ha de potenciar molt el volei-platja, que és molt atractiu per a gent que no coneix gaire el voleibol. És un primer pas perquè a l'hivern cada cop més gent es decideixi a practicar el volei de pista. També és interessant la tasca que en els darrers

anys estan endegant la federació catalana i l'espanyola en formar jugadors d'èlite. En la mesura que puja el nivell de la selecció estatal, més gent s'interessa per l'esport i més gent es decideix a practicar-lo. Per exemple, després del bon paper de la selecció estatal en les darreres olimpíades, s'han doblat les inscripcions d'equips juvenils.

-Creus factible la creació d'un equip de voleibol a Bellcaire?

M'agradaria molt, però Bellcaire és un poble petit i eminentment futbolista. Fa molts anys hi va haver un equip femení que jugava a la pista poliesportiva. Però, actualment, poquíssims equips no juguen en pavellons. El voleibol és un esport molt tècnic, on un sol jugador bo no fa un equip. Cal molta base tècnica, molts entrenaments i és molt difícil poder-ho veure a Bellcaire. Ho veig més apropiat per a poblacions com l'Escala o Torroella.

-A nivell personal, com veus el teu futur en el món de l'arbitratge i quina és la teva fita?

De moment, espero continuar un temps més arbitrànt. La pro-

pera fita seria consolidar-me a Divisió d'Honor i passar dins el nivell internacional. La fita màxima seria poder arbitrar uns Jocs Olímpics. Com a darrer projecte, amb un company estem treballant en la redacció d'un llibre sobre el reglament de voleibol, que sortirà l'any vinent. Un altre front d'interès és la formació de companys i fer que aquests se sentin avalats per un comitè que els ajuda en la seva formació constant.

-I tot això, com es pot compatibilitzar amb la teva professió?

Evidentment, em roba hores, però bàsicament de cap de setmana, hores de lleure. Amb deu anys això ja està assumit, tot i que la principal perjudicada potser és la meva parella. Com a contraprestació, arbitrar em suposa poder viatjar gratuïtament a llocs on potser no hauria estat mai, tot fent el que m'agrada. ■

Abel Font

EXCAVACIONS

font s.l.Mas Pantaleó tel. 78 81 38
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Queviures

TABACS

Pepita Bahí Gatiús

c/ del Molí, 16 - tel. 78 81 30
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

25 anys del futbol base a Bellcaire (10 d'agost)

Més de 350 persones es van concentrar el 10 d'agost per commemorar el primer quart de segle d'existència d'equips de base, commemoració que va comptar amb un homenatge ben especial per a en Jaume Hugas, coordinador del futbol base des dels seus inicis. A la festa, també hi va assistir el delegat de la Federació a Girona, sr. Bayo, que va oferir com a present una reproducció de l'escut original de la Federació al club.

En Jaume Hugas, en el seu parlament, va fer referència a la satisfacció per aquests vint-i-cinc anys, si bé va recordar els patiments pels quals han hagut de passar, va demanar més suport per part de les institucions, i també va recordar que cal més gent compromesa per tal de tirar endavant els equips de futbol base.

A l'interior del Local Social, s'hi va instal·lar una exposició amb multitud de material de la història del futbol base (fitxes, trofeus, reculls de premsa, samarretes, documents curiosos...) Una feina extraordinària i un resultat absolutament emotiu. Que sigui per molts anys! ■



Foto: J. Bellapart



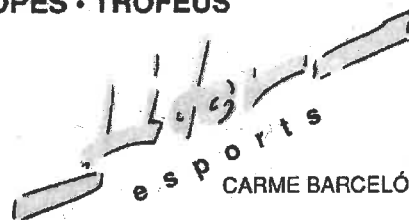
Foto: J. Molinas

OBRES I RESTAURACIONS

CUSTALS s.l.

ctra. de l'Escala, s/n
tel. 78 81 62 fax 78 83 57
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

ARTICLES ESPORTIUS
COPES • TROFEUS



CARME BARCELÓ I GIFRE

AVDA. AVE MARIA, 53
TEL: (972) 77 17 53

L'ESCALA
ALT EMPORDÀ



Cantada d'havaneres (17 d'agost)

Com cada mes d'agost, les havaneres es fan presents a la plaça dels Comtes d'Empúries. Enguany la vetllada va comptar amb la música del grup Port Vell, que va fer les delícies del públic que omplia de gom a gom la plaça. Bona part de culpa de l'eufòria potser la va tenir el cremat que va preparar en Pep. Males veus diuen que, més que un «cremat», era un «cru». Potser per això no en va quedar ni una gota. ■



Foto: J. Font

Festa del Casal (24 d'agost)

Més de cinquanta persones, la majoria d'ells pares dels 38 nens i nenes que van participar en el casal d'estiu d'enguany, van assistir a la festa de comiat d'aquesta activitat. Els organitzadors en fan un balanç molt positiu, tant pel gran nombre d'inscrits a l'activitat com per la satisfacció amb què van rebre la festa els pares i curiosos que hi van assistir. Una bona mostra de la creativitat dels nois i noies que hi van participar. ■



Foto: Carme Barceló

Roura Gusó, S.C.

FARRATGES • ADOBS • CEREALS

Carrer del Molí. 12
17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ
Tel: (972) 78 81 31

BAR ESPORTIU

Menjars casolans
Entrepans freds i calents
Tapes variades

c/. Esteve Baguer, 2 tel. 78 84 70
BELLCAIRE D'EMPORDÀ



Festa de la música (24 d'agost)

Arribant a les vigílies de la Festa Major, vam poder presenciar una mostra de la música que es pot fer en un poble com el nostre. Un seguit de propostes des dels alumnes de l'escola fins a professionals de la música del poble, passant per una altra actuació de la Coral de Belcaire van omplir de notes l'església parroquial, plena de gom a gom, en un vespre per recordar. Va ser la primera vegada que s'unien tants talents musicals sorgits -o si més no amb una relació estreta- del poble. La Coral de Belcaire ha actuat en els darrers mesos a Girona i Valverella, i ho van celebrar el mes passat menjant-se un



Foto: J. Bellapart

senyalar despistat que va decidir travessar la carretera just quan la Ma. Pilar -directora de la coral- passava per allà amb cotxe. ■

Festa Major (29 i 30 d'agost)

Un any més, arribant el final d'estiu, les cases es tornen a vestir de gala per a la festa grossa. I enguany amb un cartell qualificat «de luxe», com abans. El primer dia, amb la Maravella; per rematar-ho, el divendres amb els Montgrins. El primer dia vam comptar amb una nova actuació de la Coral de Belcaire, que va cantar l'ofici solemne. A la tarda, la pluja va fer patir per les sardanes i el concert, si bé es van poder celebrar tots amb certa normalitat. En definitiva, una festa major amb un colze a



Foto: J. Bellapart

colze entre dues grans orquestres que van posar tot el que sabien sobre l'escenari. ■



Diada nacional de Catalunya (11 de Setembre)

Després d'un mes d'agost farcit d'actes commemoratius i celebracions, no s'aturava aquí l'activitat del nostre poble. De la mateixa manera que en els darrers anys, l'Onze de Setembre, diada nacional de Catalunya, se celebrava amb una arrossada popular a la pista poliesportiva. Ben dinats, i... a ballar, amb el conjunt habitual de cada any, eren els «Disseny» de la Celleria. ■



Foto: J. Font

Festa del pedal (12 d'octubre)

Primera edició d'aquesta festa, amb la participació de quaranta ciclistes, la majoria d'ells locals. El recorregut va sortir del Local social, anant cap al Mas Pantaleó, la Tallada, Marenyà, Tor, Albons, Mas Roviras i arribant altre cop al Local Social. Tots els participants van ser obsequiats amb una samarreta i

entrepans a l'arribada i els més grans i més joves van rebre un obsequi. Els més grans van ser Carme Miàs i Esteve Arlà, mentre que els més joves van ser Xavier Aguilera i Bagué i Tània Sabrià i Martín Tot fa pensar que la festa del pedal no es quedarà amb aquesta primera edició i que l'any vinent hi podrem tornar. ■



Foto: J. Bellapart



Activitats d'hivern (des del 4 de novembre)

El dilluns 4 de novembre es van iniciar les activitats esportives, culturals i lúdiques que ha organitzat l'Ajuntament per aquest hivern. Més de 70 persones s'han inscrit en els diferents cursos de psicomotricitat i promoció esportiva per a joves de 6 a 12 anys; curs de natació per a joves des dels 6 anys; manteniment d'adults; activitats físiques per a la gent gran; balls de saló i classes d'anglès en dos

nivells. Tota una oferta, de la qual destaquem l'especial rebuda que ha tingut el curs d'activitats físiques per a la gent gran, on s'han apuntat 19 dones, algunes d'elles amb edats per sobre dels setanta anys. I també cal destacar-ne les 70 inscripcions, la qual cosa representa que gairebé un quinze per cent de la població de Bellcaire participa en aquestes activitats. ■

Castanyada a l'escola (10 de novembre)

I la darrera de les activitats d'aquest tercer «Castell» està centrada a l'Escola. En el primer curs de reforma, amb un descens important d'alumnes (17 en aquest curs) s'ha mantingut la festa de la castanyada, amb una participació important de veïns del poble. Com en anys anteriors, es va iniciar amb un espectacle infantil. Aquest any l'encarregat va ser en Robert Pellicer, que veiem a la foto envoltat de nens i nenes. Com a única activitat que s'ha perdut de la castanyada, cal citar l'exposició. L'única cosa que hem trobat a faltar d'aquesta castanyada. ■



Foto: J. Bellapart

I en el moment de tancar aquesta edició de «El Castell», era prevista la celebració de la festivitat de Santa Caterina amb una actuació de la coral de Bescanó, una actuació que quan tinguem la revista a les mans ja farà dies que s'haurà celebrat. ■

PERRUQUERIA

Montserrat

c/ del Molí, 54 tel. 78 83 49
BELLCAIRE D'EMPORDÀ

**KARTING
L'ESCALA**

PRAVIMAR S.L.

Ap. 235 - Tel. 77 19 57 - 17130 - L'ESCALA



¿El mot «bollaria» significa en paraula actual «ovelleria»?

M'he fixat que el veïnat de l'Ovelleria, els del país i els de «Bilcaire»(!) el solen conèixer per «la Bollaria». El nom Ovelleria tots sabem que ve d'ovella. Significaria una cleda, un tancat d'ovelles; realitat que sempre ha tingut lloc en aquest veïnat de la parròquia de Belcaire d'Empordà.

Els maldecaps vénen quan es busca l'origen de la paraula Bollaria. Vaig trobar en un parell d'inventaris dels béns d'uns difunts de Belcaire del s.XV, per tant ja força antics, que hi sortia que aquells difunts, entre altres béns, havien deixat unes quantes «avolles».

El nom em va sorprendre i no sabia què podia significar. Vaig mirar el diccionari Fabra a fi de resoldre la incògnita, però en Pompeu Fabra no en parla.

Tinc a casa el diccionari Alcover-Moll, molt més extens que el Fabra -conté deu volums ben gruixuts- i hi vaig recórrer després de la recerca infructuosa en el Fabra per veure si hi havia la sort d'esbrinar el significat del mot «avolla», per mi ignorat. Hi vaig trobar el que buscava. Diu així: AVOLLA. f. (Empordà): V. ovella. Per tant, avolla equival a ovella.

Certament que bollaria no ve d'ovella, però és molt possible que tingui la seva arrel en avolla; en aquest cas, però, la paraula avolla hauria hagut de transformar-se en «bolla», de la qual lògicament podia derivar «Bollaria». Per a això, del mot avolla havia d'anul·lar-se la *a* inicial, i la *v* pronunciar-se *b*. De fet, en el llen-

guatge parlat quan hom deia «l'abolla» fàcilment podia entendre's que digués «la bolla».

En el mateix diccionari de l'Alcover-Moll vaig trobar: BOIA: f. Ovella. Aquesta altra equivalència d'ovella reforça més la hipòtesi a favor que a l'ovella se la podia haver anomenat bolla, perquè en moltes paraules «ll» es pronunciava «i consonant» entre dues vocals.

He volgut saber si encara perdura anomenar avolles o bolles a les ovelles per Belcaire i pel nucli de l'Ovelleria. La gent gran que ha traficant amb ramats eren els que n'havien sentit parlar, d'aquestes nomenclatures, si bé em deien que per aquí no s'emprava pas avolla, ni bolla, ni boia. En tot cas deien que era un terme de muntanya. Cal tenir present que molts pastors de muntanya baixaren a residir aquí i d'ells procedeixen molts pastors actuals. Em contaven que a muntanya el mot que perdurava, a més d'ovella, era sobretot boia. Una noia jove de Belcaire que ha estudiat a Palafrugell m'explicà que tenia una amiga del sud del Baix Empordà que a casa seva coneixien les ovelles per boies. També un company sacerdot em contà que entre la gent gran de Caldes de Malavella i pobles de l'entorn encara usen col·loquialment «avories» i «boies».

De la petita enquesta que he fet per aquestes contrades puc declarar que, actualment, aquí a Belcaire ha desaparegut boia, bolla i avolla. Fins i tot algun carnisser desconeixia cada un d'aquests noms.

Col·loquialment, aquí les ovelles s'anomenen: «les uelles». Després de totes aquestes recerques vaig tenir, però, una decepció quan el mestre J. Coromines, en el seu diccionari etimològic de la llengua catalana, en el mot ovella diu: «que és discutible que d'aquí vingui el nom de lloc la Bolleria en el terme de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)». Davant d'aquesta autoritat jo no voldria afirmar categòricament que la Bolleria derivi de Bolla, avolla, però sí que puc dir que en altre temps a Belcaire de les ovelles en deien avolles i que al nucli de la Bolleria sempre hi ha hagut ramats.

Jo crec que aquesta dificultat no se solucionarà totalment fins que es pugui estudiar la nomenclatura que al llarg del temps ha tingut la Bolleria; mentre no disposem d'aquest material transcrit ens mourem principalment en el camp de la probabilitat i conjectura. És una llàstima que l'antic arxiu dels comtes d'Empúries estigui tan lluny, a Andalusia, i per tant sigui de difícil accés per als estudiosos del país.

Em sembla que sabien què feien aquells que motivaren que es col·loquessin uns rètols que anomenen aquest nucli Ovelleria. Com a mínim ens indica que altres persones creuen que Bolleria té a veure amb avolla. I és de domini popular aquesta equivalència d'ovelleria i bolleria, tot i haver-se ignorat el perquè de la probable procedència. ■

Josep Riera i Berga



L'Escola de Bellcaire

Aquest curs a l'escola s'han produït canvis respecte el curs passat.

Potser el més notable ha estat la davallada en el nombre d'alumnes, de trenta nens/es que hi havia hem passat a quinze.

Els motius que l'han provocat són bàsicament tres:

1r. La natalitat en aquests últims anys ha estat baixa i això ha fet que el nombre d'alumnes que acabava l'escolaritat fos superior a les matrícules noves.

2n. Aquest curs ha estat el primer en què, amb l'aplicació de la Reforma, els alumnes que fins ara es quedaven dos anys més a l'escola, s'han hagut de traslladar a l'institut de Torroella a fer el primer d'ESO (Ensenyança Secundària Obligatoria).

3r. El tercer motiu podria ser conseqüència dels dos anteriors. Molts pares, veient que el nombre d'alumnes baixava, han fet l'opció de portar els seus fills/es en una altra escola.

És evident que amb quinze alumnes l'administració no ha pogut mantenir els tres mestres que hi havia fins ara i ha acabat suprimint una aula.

Aquest curs hi ha dues aules en funcionament: una de P5 i cicle inicial, amb set nens/es i una altra de cicle mitjà, cicle superior i 8è d'EGB amb vuit alumnes. Cal dir que aquest és l'últim curs que es farà 8è d'EGB.

Amb la nova normativa les escoles com la nostra seran CEIP (Centre d'Ensenyament Infantil i Primari).

Els alumnes hi podran estar nou cursos repartits de la següent manera: Educació infantil tres cursos (P3, P4, P5) i Educació primària sis cursos (dos a cicle inicial, dos a cicle mitjà i dos a cicle superior).



Foto: J. Bellapart

El nen/a entrarà als tres anys i acabarà als dotze.

Encara que s'hagi reduït el nombre d'alumnes, l'escola continua portant a cap el mateix nombre d'activitats, tant a nivell de poble (Castanyada, Fira, Vetllada...), com a nivell d'escola.

Com ja sabeu formem part de la ZER Montgrí i tenim un projecte educatiu comú. Aquest projecte està a disposició de tota persona que vulgui conèixer la línia pedagògica de l'escola. No cal dir que aquesta línia es manté independentment del nombre d'alumnes. També per pertànyer a la ZER tenim tres especialistes: dues -la de música i anglès- ja les teníem el curs passat, i la tercera -d'educació física- s'ha incorporat aquest curs.

Finalment, vull aprofitar l'avinentesa per encoratjar tots aquests pares i mares que teniu fills/es escolaritzables l'any vinent perquè us animeu a matricular-los a la VOSTRA ESCOLA.

US HI ESPEREM!

Carme Pujol, mestra de Bellcaire



Carreró d'en Vinyoles, 1
Tels. 64 02 96/64 23 55
Fax: 64 23 55
17100 La Bisbal d'Empordà

DISFRIBELL, S.A.

Ctra. l'Escala, s/n
17141 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ
Telèfon: 78 82 38
Fax: 78 84 80

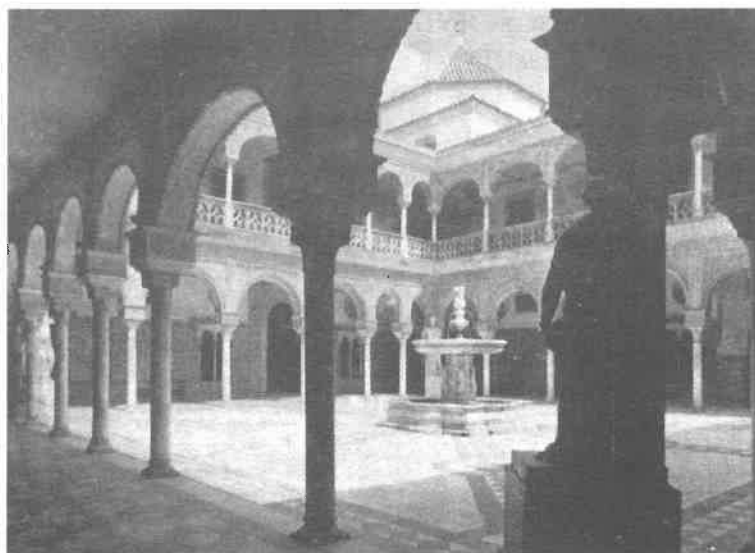
DISTRIBUÏDOR DE:  **Fripan**



«Salamanca? O Sevilla?»

El castell de Carmençó, Castelló d'Empúries, Arbeca, Lucena, Falset, Barcelona, Madrid i Sevilla. Què ens diuen? Ordenats d'aquesta manera, difícilment podem trobar-hi una relació. Si parlem d'arxius, sí que tenen relació i, ben mirat, ens poden fer pensar en Salamanca. Mentre a Salamanca hi ha els arxius de la Generalitat republicana confiscats durant la Guerra Civil, Sevilla i totes les poblacions esmentades anteriorment han estat seus de l'arxiu comtal d'Empúries. Un arxiu on es troben, entre multitud d'altres, nombrosos documents del nostre poble, datats entre els segles XII i XVII.

Anecdòticament va caure a les meves mans el llibre *«El archivo condal de Ampurias: historia, organización y descripción de sus fondos»* d'Antonio Sánchez González, amb el qual vaig recordar que bona part de la nostra història està tancada a la Casa de Pilatos de Sevilla, palau que serveix d'emplaçament actual de l'Arxiu Comtal d'Empúries. No feia pas gaires dies que havia esclatat el conflicte pels arxius de la Generalitat guardats a Salamanca i no se'm va ocórrer altra cosa que fer-



Pati de la "Casa de Pilatos" a Sevilla, Palau que serveix d'emplaçament actual al Arxiu Comtal.

ne un paral·lelisme i que, ves per on, un altre material importantíssim que bon servei faria als investigadors de la història catalana es troba ben lluny de casa nostra.

Però l'exili de l'arxiu de la Generalitat republicana no és res comparat amb el que ha hagut de patir el del comtat d'Empúries des que el comte Ponç I (1040-1078) va decidir concentrar tots els pergamins del comtat al castell de Carmençó, al nord-est de Castelló d'Empúries, capital del comtat. Des d'allà ha hagut de passar per set altres ubicacions amb els nou segles transcorreguts des de la seva creació.

Així, entrats al segle XIV, quan el comtat passa a la corona catalano-aragonesa, es decideix acostar l'arxiu a la seu de la cort, a Castelló d'Empúries, segona «casa» de l'arxiu.

Durant els segles XV i XVI, el comtat d'Empúries s'uneix per llaços matrimonials a la casa dels Segorbe i, posteriorment, als Cardona i Comares, per la qual cosa el comtat passa a segon o tercer terme en comparació amb la importància de les altres possessions dels seus propietaris. Va ser durant aquests segles, que l'arxiu del comtat es va incorporar al fons de l'arxiu general de la casa ducal de Segorbe

GARATGE SPORT

Taller Mecànic

GERMANS HERÈDIA s.a.

BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Proxim
SUPERMERCAT

c/ Major, 37 tel. 76 50 23
BELLCAIRE D'EMPORDÀ



i Cardona. Així, entrat ja el segle XVII, tots aquests fons es van traslladar al castell-palau d'Arbeca. Fou l'any 1622. A tall d'anècdota, el trasllat es va fer amb 9 mules; es va trigar 13 dies, un de descans inclòs per fer l'anada i tornada; i els encarregats d'aquest trasllat van cobrar 46 lliures i 12 sous.

La quarta ubicació de l'arxiu va ser la ciutat andalusa de Lucena, arran de la Guerra dels segadors. El duc de Segorbe i Cardona ordena aquest trasllat davant el temor que els documents es poguessin malmetre pels desordres de l'època. En aquesta població, s'hi va estar escassament vint anys. Precisament dos anys després del Tractat dels Pirineus, tot el fons documental i la cort del ducat es concentra a Falset, que serà la cinquena casa de l'arxiu. En aquesta va ser on, finalment, es van acabar els treballs d'inventari de tots els documents, permetent que el dia de sant Jordi del 1668 entrés en servei l'arxiu.

Fets de la història van provocar que no fos encara aquesta la ubicació definitiva dels nostres documents, ja que l'any 1747 es van traslladar fins a la Casa Gralla, un palau actualment desaparegut, situat al carrer Portaferrissa de Barcelona.

I com que l'arxiu no era aliè als fets de la història, li va anar d'un pèl que no fos destruït durant la Guerra del Francès. Ho va poder evitar gràcies al fet que fou guardat al soterrani de la Casa Gralla. Com a contrapartida, durant aquest temps molts documents van quedar molt malmenats a causa de la humitat que hi havia en aquelles dependències.

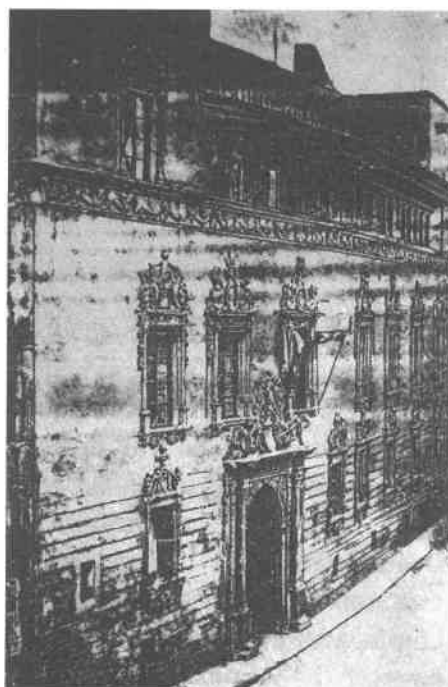
La cursa d'obstacles de l'Arxiu Comtal d'Empúries encara no s'acaba, ja que aquest seria traslladat l'any 1853 al Palau de la Casa dels Medina-celli, al Paseo del Prado de la Villa y Corte de Madrid, on s'estaria tot un segle. L'arxiu abandonava les terres catalanes per no tornar-hi mai més, almenys fins ara. A Madrid, s'hi estaria tot un segle, fins que l'any 1960 es traslladaria definitivament a la Casa de Pilatos, a Sevilla, ubicació actual.

I amb tot això, a les portes del segle XXI, en plena era informàtica i abassegats per la informació global que ens ofereix Internet, no podem investigar el passat del comtat d'Empúries ni «navegar» pels

seus fons documentals si no és agafant el cotxe i travessant de cap a cap la Pell de Brau.

Què hi farem!!! ■

Abel Font



Façana de la "Casa Gralla" de Barcelona, palau que ha allotjat l'Arxiu Comtal entre 1747 i 1853.



ÒPTICA L'ESCALA

Ulleres graduades i de sol
Lents de contacte
Audiòfons
Accessoris òptics

C. Maranges, 13 - Tel. 77 09 86
17130 L'ESCALA

*Carnisseria
Xarcuteria*

SANTI

c/ del Molí, 7 tel. 78 82 42
BELLCAIR D'EMPORDÀ



Amb totes les de la llei

Com ja us avançava en el darrer número de la nostra revista «El Castell», els Estatuts de l'Associació Cultural Bandera de Catalunya van ser aprovats per la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, el propassat juliol, i ens va ser assignat el núm. 2.895 al Registre d'Associacions de la demarcació de Girona.

A partir d'aquí, els membres de l'anterior «Patronat» s'han anat reunint per tal de preparar l'Assemblea General Extraordinària que posarà fi als tràmits de legalització de Bandera de Catalunya i serà l'inici d'una nova etapa amb l'elecció d'una junta directiva que la impulsarà (*).

Cal fer esment que, segons els Estatuts, la junta directiva estarà composta de 9 membres, 7 dels quals s'escolliran en l'assemblea extraordinària i els 2 restants ho



Foto: J. Bellapart

seran en funció del càrrec que ocupen dins de l'Ajuntament de Bellcaire: l'alcalde i el regidor de Cultura.

Dintre dels reptes que haurà d'afrontar la nova junta directiva hi haurà la consolidació del muntatge teatral Bandera de Catalunya, i també totes aquelles activitats relacionades com ara

l'excursió o l'arrossada. Ambdós objectius s'assoliran amb l'esforç col·lectiu de tots els socis.

D'altra banda, el fet de tenir una organització més definida ens permetrà a tots saber a qui cal adreçar-se davant d'una qüestió puntual, i també que la distribució de feines entre molts farà que aquestes siguin menys costoses i més eficaces.

Finalment, des d'aquí deixo-me que us convidi a fer-vos socis de Bandera de Catalunya omplint la butlleta adjunta per tirar endavant amb força un projecte que és el de tots els bellcairencs: Bandera de Catalunya, la fi del Comtat d'Empúries. ■

Eduard Torrent

(*) *N.R.: Al temps de tancar l'edició d'aquest número encara no es coneixien els membres que formen aquesta junta.*

«Bandera de Catalunya»: Sol.licitud d'associat.

Nom i cognoms: _____

Domicili: _____

C.P.: _____ D.N.I. no. _____

Telèfon: _____

- Col.laboro en: _____

- Voldria col.laborar en (posar una creu en l'apartat desitjat):

- | | | |
|---|-------------------------------------|--|
| ☐ Actors | ☐ Vestuari | ☐ Llums |
| ☐ Vigilància (seguretat) | ☐ Acomodador | ☐ Entrades |
| ☐ Publicitat | ☐ Atrezzo | ☐ Infraestructura |
| ☐ Altres (digues quins: _____) | | |

I sol.licito formar part com a soci de l'Associació Cultural «**Bandera de Catalunya**».

Bellcaire d'Empordà, __ d _____ de 199__.

Signatura

(si s'és menor d'edat cal afegir-hi la signatura del pare o tutor).

Nota: Segons l'article 6 dels Estatuts, podrà optar a la condició de soci de «Bandera de Catalunya, A.C.» qualsevol persona física que col.labori desinteressadament en les activitats programades per l'Associació i que en defensi els objectius i finalitats.



Temporada 96-97

A principis d'octubre es va iniciar una nova temporada futbolística per als cinc equips del FC Belcaire. En les dues planes que segueixen hi podreu trobar les dades principals d'aquesta temporada: plantilles, responsables i calendari de gener a final de temporada. Es tracta d'una temporada on, com a trets generals, el primer equip de 3a regional ha sofert quatre baixes importants com en Xavito (fitxat pel Guixols i cedit posteriorment a l'Escala), el porter Raül Ayala (fitxat per l'Escala), Fernando Palma (també a la plantilla de l'Escala) i en Sabrià (juga ara al Jafre). D'altra banda, han pujat al primer equip sis jugadors que l'any passat eren juvenils. Amb tot això el principi de temporada no va ser gaire bo, si bé cap a mitjan novembre la marxa ja era ben diferent. Esperem que en el moment de sortir aquesta revista la seva situació a la taula classificatòria sigui positiva i que acabi de ser brillant a finals de temporada.

D'altra banda, cal destacar que el club ha rebut darrerament una subvenció de 200.000 pessetes per al futbol base, qualificada de molt important pel president, Jaume Aupí, que recorda que són els primers diners que es reben per part de les institucions des que és president.

3a regional



Entrenador: Albert Carol

Jugadors: Josep Huertas, Ramón A. Clayton, Josep Oller, Josep Serra, Amador Caballero, Nico Caballero, Jordi Casas, Pere Puig, Ángel Huertas, Raül Pretel, Carlos Pretel, Jordi Serra, Jeri Puig, Jordi Tubert, Cristo Valenzuela, David Ruiz, Cèsar Hugas, Miquel Gatiús, Xavier Alonso, Xavier Riembau, Daniel González i Rodriog Guillén.

Partits gener-maig

5 gener: Belcaire - La Pera	2 març: Belcaire - Cornellà de Terri	27 abril: Belcaire - Porqueres
12 gener: Undàrius - Belcaire	9 març: Ventalló - Belcaire	4 maig: L'Armentera - Belcaire
19 gener: (2a.volta) Camallera - Belcaire	16 març: Belcaire - Flaça	11 maig: Belcaire - Corçà
26 gener: Belcaire - Albons	23 març: Esclanyà - Belcaire	18 maig: La Pera - Belcaire
2 febrer: Sant Jordi - Belcaire	6 abril: Belcaire - Ullà	25 maig: Belcaire - Undàrius
16 febrer: Belcaire - l'Escala-B	13 abril: Palafrugell CB - Belcaire	
23 febrer: descans	20 abril: Belcaire - Sauleda	

Cadets

Entrenadors: Xavier Aupí i Juan M. Sanguino

Jugadors: Jordi Font, Carles Vázquez, Marcel Borrellà, Albert Mateu, Gerard Prats, Xavier Martínez, Joaquim Santiago, Rubén Jiménez, Aaron Jiménez, José A. Martínez, Xavier Rodríguez, Francesc Indias, Jordi Rodríguez, Juan Fco. Sanguino, Francisco Guerrero i Daniel Pérez.



Foto: J Aupí



Partits gener - abril

5 gener: descans	15 febrer: descans	22 març: Bellcaire - Palamós-B
11 gener: Bellcaire - Guíxols-B	22 febrer: Bellcaire - Forallac	5 abril: Girona-C - Bellcaire
19 gener: Bellcaire - Aro	1 març: Bisbalenc - Bellcaire	12 abril: Cristinenc - Bellcaire
25 gener: Pals - Bellcaire	8 març: Bellcaire - Camallera	20 abril: descans
1 febrer: Bellcaire - Celrà	15 març: L'Escala - Bellcaire	26 abril: Guíxols-B - Bellcaire

Infantils

Entrenadors: Jaume Padrosa i Manuel Cortés

Jugadors: Genís Oliveras, Jordi Pérez, Desi Mateos, Elies Cuéllar, Isaac Cuéllar, Daniel Terrés, Sergi Palau, Jordi Vela, Santi Puig, Jordi Olivares, Alberto Prieto, Ferran Ayuso, Lluís Fontana, Felip González, Josep Caixàs, Sergi Padrosa i Enric Teixidor.

Partits gener - abril

5 gener: Bellcaire - Aro-B	16 febrer: Bellcaire - Palafrugell-B	22 març: Camós - Bellcaire
12 gener: Bisbalenc-B - Bellcaire	23 febrer: Fontcoberta - Bellcaire	6 abril: Bellcaire - Cristinenc
19 gener: (2a. volta) L'Escala-B - Bellcaire	2 març: Bellcaire - La Pera	12 abril: descans
26 gener: Bellcaire - Torroella	8 març: Pals - Bellcaire	19 abril: Aro-B - Bellcaire
1 febrer: Girona-B - Bellcaire	16 març: Bellcaire - Palamós-B	27 abril: Bellcaire - Bisbalenc-B

Alevins

Entrenador: Jaume Guàrdia

Jugadors: Daniel Borrella, Jordi Grau, Joan Aupí, Arnau Poch, Josep M. Rocas, Miquel A. Velárdez, Albert Riera, Jordi Horno, Joan Anoro, Eduard Garcia, Amador Caballero, Gabi Herrera, Marcel Figueras, Cristian Espada, Daniel Prieto, Satoshi Mendo, Aleix Rodríguez i Antoni Pérez.

Partits gener-abril

4 gener: Bisbalenc-B - Bellcaire	15 febrer: Salle Palamós - Bellcaire	23 març: Bellcaire - Palafrugell-B
12 gener: Bellcaire - Sant Ponç-B	23 febrer: Bellcaire - Cristinenc	5 abril: Palamós-B - Bellcaire
19 gener: (2a. volta) Bellcaire - l'Estartit	1 març: Aro - Bellcaire	13 abril: Bellcaire - Cassà-B
25 gener: Sta. Eugènia-B - Bellcaire	9 març: Bellcaire - Verges	20 abril: Bellcaire - Bisbalenc-B
2 febrer: Bellcaire - Torroella-B	15 març: Guíxols-C - Bellcaire	26 abril: Sant Ponç-B - Bellcaire

Benjamins Futbol-7 Campionat Alt Empordà grup C

Entrenadors: Juan A. Santiago i Josep Alabau

Jugadors: Mario Sanz, Joan A. Pérez, Jordi Blanch, Alexis Ardid, Alber Ramió, Jordi Quintana, Marc Teixidor, Marc Alabau, Jaume Bolasell, Fabián Hervas i Jordi Torrent.

Partits any 97

12 gener:	L'Escala-B - Bellcaire
19 gener:	Bellcaire - Bàscara
25 o 26 gener:	Vilamallà-B - Bellcaire

(Hi haurà una segona fase formada per tres grups de set equips en funció de la classificació del primer campionat).





Nadal, Cap d'Any i Reis

Diumenge,

22 de desembre

12h30 (sortint de missa)

Encant de les ànimes

Dimarts,

24 de desembre

23 h

Missa del gall

Dies 20, 21, 27 i 28

de desembre

21h

Quina Nadalenca al Local Social
organitzada pel C.F. Bellcaire i l'APA de l'escola

Diumenge,

5 de gener

al capvespre

**Cavalcada dels Tres Reis Mags
d'Orient**

Com en anys anteriors, en dates assenyalades, es donarà més informació en programes a part.



**AJUNTAMENT DE
BELLCAIRE D'EMPORDÀ**

Plaça Comtes d'Empúries núm. 1

Tel. i Fax: 78 81 05